

Gruppe: 9

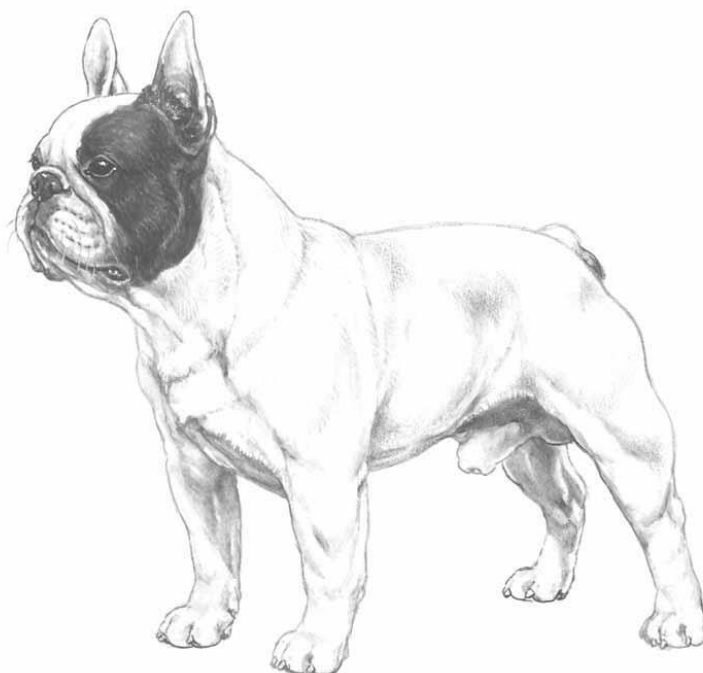
FCI rasenr: 101

FCI dato: 17.04.2015

NKK dato: 20.03.2023

FRANSK BULLDOG

(Bouledogue Français)

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 9
FCI STANDARD NR: 101

RASEBESKRIVELSE FOR **FRANSK BULLDOG**

OPPRINNELSESLAND

/HJEMLAND: Frankrike

BRUK: Selskapshund.

KORT HISTORIKK: Stammer trolig, som alle molossere, fra den antikke, greske provinsen Epirus og det romerske keiserriket. Disse molosserhundene var forfedrene til engelsk bulldog, alanohunder (alanerne var et middelaldersk nomadefolk) og franske mastiffer og dvergmastiffer. Rasen, som vi kjenner den i dag, er et resultat av ulike krysninger foretatt av entusiastiske oppdrettere i de populære pariserkvarterer på 1880-tallet. På den tiden var den vanlig blant markedsarbeidere, slaktere og vognmenn, men etter hvert fikk den innpass hos overklassen og kunstnere pga. dens spesielle utseende og karakter. Den ble raskt populær. Den første raseklubben ble stiftet i Paris i 1880. De første registreringene fant sted i 1885 og den første standard ble skrevet i 1898, da rasen ble anerkjent av den franske kennelklubben. Den første franske bulldog ble stilt ut så tidlig som i 1887. Standarden ble modifisert i 1931-32 og i 1948. Den ble omskrevet i 1986 av H.F. Reant i samarbeid med R. Triquet (FCI-standard 1987), deretter i 1994 av Violette Guillon (FCI-standard 1995) og i 2012 av den franske bulldog klubb komitéen.

HELHETSINTRYKK: Molossertype i liten størrelse. Kraftfull i forhold til sin størrelse, kort, tettbygget, kompakt i alle proporsjoner, glatthåret, kortsnutet, opprettstående ører og naturlig kort hale. Skal gi inntrykk av en aktiv, intelligent, meget muskuløs hund med kompakt helhet og solid benbygning. Ingenting er overdrevet i forhold til resten, noe som ville ødelegge den harmoniske helheten, både i utseende og i bevegelser.

VIKTIGE PROPORSJONER: Kroppens lengde, målt fra skulderbladspissen til sittebensknuten, er en aning lengre enn mankehøyden. Snutelengden er ca. 1/6 av hodets totale lengde.

ADFERD/

TEMPERAMENT: Selskaperlig, livlig, leken, våken selskapshund som liker å ha eieren sin for seg selv.

HODE: Skal være kraftig, bredt og kvadratisk, med hud som danner nesten symmetriske folder og rynker, men uten overdrivelser.

Skalle: Bred, nesten flat mellom ørene, hvelvet panne. Øyebrynsbuene godt markerte, adskilt av en særdeles godt utviklet fure mellom øynene. Furen skal ikke fortsette opp over pannen. Nakkeknølen svært lite utviklet.

Stopp: Tydelig.

ANSIKTSDEL: Karakteristisk for bulldogens hode er forkortning av snutepartiet samt at nesebrusken heller noe eller moderat bakover. Lett oppstoppnese.

NESEBRUSK: Sort, bred, oppstoppnese, med symmetriske og godt åpne nesebor som skrår bakover. Neseborenes helning og oppstoppnesen må ikke forhindre normal pusting.

SNUTEPARTI: Meget kort og bredt med samlede symmetriske folder.

LEPPER: Tykke, litt løse og sorte. Overleppen møter underleppen i midten og dekker tennene fullstendig. Overleppens profil er hengende og avrundet. Tungen skal aldri vises med mindre hunden er oppspilt.

KJEVER/TENNER: Brede og kraftfulle. Underkjeven danner en oppsvinget kurve og når frem foran overkjeven. De nedre fortennene skal være ansatt i en bue. Kjevenerne skal ikke være skjeve eller ha noen form for vridning. Mellomrommet mellom fortennene i over- og underkjeven behøver ikke være jevnt, det viktigste er at over- og underleppen møtes og dekker tennene fullstendig. Fortennene i underkjeven skal gå utenfor fortennene i overkjeven. Tilstrekkelig utviklede fortenner og hjørnetenner. Fullt tannsett ønskelig.

KINN: Velutviklede.

ØYNE: Godt synlige øyne, med slående livlig uttrykk, lavt plasserte, ganske langt fra nesebrusken og ørene. Mørke, ganske store, runde. Det hvite i øyet skal ikke være synlig når blikket er rettet fremover. Sorte øyelokksrender.

ØRER: Middels store, brede ved basen med avrundede spisser. Plassert høyt på hodet, men ikke for tett inntil hverandre, bæres opprettstående. Øreåpningen rettet fremover. Huden må kjennes tynn og myk.

HALS: Kort, kraftfull, lett buet, uten løs halshud, blir gradvis bredere mot skulderen.

KROPP:

OVERLINJE: Stiger jevnt, men ikke overdrevent, fra manken mot lenden, noe som er typisk for rasen (roach back).

RYGG: Bred og muskuløs, fast uten noen form for svakhet.

LEND: Kort, bred og hvelvet.

KRYSS: Meget skrånende.

BRYST: Sylinderformet, når litt under albuen, med svært godt buede ribben, såkalt tønneformet. Forbrystet bredt og firkantet sett forfra.

UNDERLINJE/BUK: Godt opptrukket, men ikke så uttalt som hos en whippet.

HALE: Medfødt kort, men ideelt sett lang nok til å dekke anus. Lavt ansatt, ganske rett, tykk ved roten, smalner av mot spissen. Haleknekk, skruhale, krok hale eller en forholdsvis lang hale som ikke rekker forbi haseløddet, er akseptabelt. Halen bæres lavt, heller ikke i bevegelse må den heves over rygglinjen.

LEMMER:**FORPART:**

HELHETSINNTRYKK: Loddrette og parallelle sett fra siden og forfra.

SKULDER: Godt tilbakelagt.

OVERARM: Kort, tykk, muskuløs, lett buet.

ALBUE: Tilliggende.

UNDERARM: Kort, rett og muskuløs.

HÅNDEDD: Kraftig og kort.

MELLOMHÅND: Kort og lett skråstilt sett i profil.

FORPOTER: Små, runde kattepoter, lett utoverdreide. Godt knyttede tær. Korte, tykke og sorte klør.

BAKPART:

HELHETSINNTRYKK: Sterke og muskuløse, noe lengre enn forbena og hever på dette viset bakparten. Velstilte og parallelle sett både fra siden og bakfra.

OVERLÅR: Muskuløse og faste.

HASELEDD: Forholdsvis lavt plasserte, verken for vinklede eller for steile.

HASER: Kraftige.

MELLOMFOT: Kort.

BAKPOTER: Runde, svært kompakte, vender verken inn- eller utover.

BEVEGELSER: Bena beveges parallelt til kroppens midtakse, sett både forfra og i profil. Frie, kraftfulle og jevne.

HUD: Stram.

PELS:

HÅRLAG: Glatthåret, tett, blank og myk, uten underull.

FARGE: Fawn, med eller uten brindle tegninger, med eller uten hvite tegninger.

Ensfarget eller tigret:

Brindle: Fawn med moderate tverrgående striper som gir «tigret» effekt. Stripene må ikke helt dekke bunnfargen. Sort maske kan finnes. Begrensede hvite tegninger tillatt.

Fawn: Ensfarget, fra lys til mørk fawn, noen ganger lysere på ekstremitetene, med eller uten sort maske, selv om maske foretrekkes. Noen ganger begrensede hvite tegninger.

Hvite markeringer og flekker:

Brindle med moderate eller større hvite tegninger:

Hos «pied» skal tegningen ideelt sett være jevnt fordelt over hele hunden. Noen fregner på huden er tillatt.

Fawn med moderate eller større hvite tegninger:

Hos fawn og hvit skal tegningene være jevnt fordelt over hele hunden. Noen fregner på huden er tillatt.

Snuten er alltid sort hos alle pelsfarger, aldri brun eller blå.

Helhvite individer godtas så lenge øyelokksrendene og snuten er sort, men er ikke ønskelig pga. fare for døvhets.

STØRRELSE OG VEKT:

MANKEHØYDE: Hannhund: 27 – 35 cm Tispe: 24 – 32 cm

Avvik på +/- 1 cm aksepteres.

VEKT: Hannhund: 9 – 14 kg Tispe: 8 – 13 kg

500 gram over vektgrensen godtas når hunden ellers er rasetypisk.

FEIL:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd.

- Hvit bunnfarge som er nesten overtegnet med sort brindle
- Fawn og hvit pels som er kraftig rødpricket
- Sort «ål» langs ryggraden hos fawn
- Hvite «strømper» hos brindle og fawn
- Lyse klør

ALVORLIGE FEIL:

- Overtypet, dvs. overdrevne rasekarakteristika
- Snutepartiet er for langt eller overdrevet kort
- Viser tunge når munnen er lukket
- Lyse øyne (rovfugløyne)
- Vannrett overlinje fra manke til lend
- Utstrakt pigmentmangel på lepper, nese eller øyelokksrender som aldri må være helt uten pigment
- Tangbitt

DISKVALIFISERENDE FEIL:

- Aggressive eller svært sky hunder
- Alle hunder som viser tegn på fysiske eller atferdsmessige defekter
- Utypisk, som mangler rasetypiske trekk
- Helt lukkede nesebor
- Skjevt bitt med synlig tunge
- Saksebitt
- Synlige hjørnetenner når munnen er lukket
- Ulik øyenfarge
- Nesebrusk annet enn sort
- Ikke opprettstående ører
- Medfødt haleløshet eller inngrodd hale

- Koder over i haseleddet
- Lang, strihåret eller ullen pels
- Andre farger enn beskrevet i standarden, dvs. sort, sort med fawn tegninger (sort og tan) og alle avblekede farger med eller uten hvite tegninger
- Størrelse og vekt ut over det angitte
- Pustevansker
- Døvhets

NB!:

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass i pungen.